

henblik på at nå en positiv løsning, som kan forelægges Nordisk Råd til afgørelse på næste session.

Grænseegnene er fortsat præget af en harmonisk udvikling, og i kontaktudvalgene synes der at være fundet et godt grundlag for drøftelser af mindretallenes anliggender. Regeringen vil vedblivende støtte det kulturelle, det sociale og det kirkelige danske arbejde i Sydslesvig.

Jeg skal derfter gøre nogle bemærkninger om jordlovgivningen.

Skabelsen af en tidssvarende jordlovgivning står vedblivende som et centralt problem i dansk politik. Det er samtidig et problem, som ikke er blevet mindre siden folkeafstemningen, der i 1963 førte til forkastelse af den daværende regerings jordlovsforslag.

Jeg tror, at der siden da er fremvokset en bred forståelse i befolkningen for, at hele denne sag ikke kan have sit forblivende ved, hvad der dengang skete. Det er min opfattelse, at debatten om jordlovene dengang fik en formulering, som skabte det indtryk, at lovgivningens sigte ensidigt var at stramme grebet om jordens frie anvendelse, hvor det havde været rigtigere at fremhæve, hvilken frihed og hvilke forøgede muligheder for at skaffe jord til egne hjem, til lejlighedsbyggeri og til friluftsliv der med disse love netop agtedes sikret og bevaret for borgerne.

Spørgsmålet om administrationen af jordlovene kom ligeledes til at spille en betydelig rolle i den daværende debat. Jeg kan fastslå, at regeringen i videst muligt omfang vil stræbe mod en decentralisering af opgaverne til de lokale organer. Den styrkelse af det kommunale selvstyre, som kommunalreformen tilsigter, vil yderligere give mulighed for en decentralisering. En sådan udflytning af opgaverne må være forbundet med en landsplanlægning, fysisk og økonomisk, hvor man angiver hovedrammerne for den decentraliserede forvaltning.

Det er af betydning for de nævnte bestræbelser, at arbejdet er i fuld gang i kommunalreformkommissionen. Samtidig med disse overvejelser vedrørende decentralisering agter regeringen at gennemgå opgave- og byrdefordelingen mellem staten og kommunerne.

Som mål for den jordlovgivning, regeringen nu ønsker påbegyndt, står desuden en forenkling af den administration, der er knyttet til planlægningen af bebyggelsen og jordens anvendelse. Det lovmæssige grundlag herfor må styrkes, og regeringen har med henblik herpå indledt en gennemgang af hele denne del af lovgivningen og forvaltningen. Der må i denne sammenhæng sikres en sådan ordning af administrationen, at de borgere, der skal bygge eller på anden måde disponere over jord, har let ved at henvende sig på rette sted og ikke føler sig stillet over for myndighederne som over for et mangelhovedet væsen — der kunne have stået uvæsen.

Det er fremdeles regeringen håb, at der vil være bred tilslutning til en intensivering af det egentlige fredningsarbejde og af en hensigtsmæssigt tilrettelagt udvikling af bebyggelsen i det åbne land. Naturfredningskommissionen ventes i løbet af meget kort tid at afslutte sine overvejelser, og forslag til ny lov om naturfredning og til visse ændringer af planlægningslovgivningen vil blive fremsat i indæværende samling. Der kan endvidere ventes forslag til ny vandforsyningslov og vandløbslov med sigte på, at administrationen af disse love i højere grad end hidtil kan indgå i en lokal planlægning.

Regeringen anser det for en afgørende opgave at få løst de jordproblemer, som navnlig områderne omkring de store byer er stillet over for. Den ene af disse opgaver må sigte på at sikre et tilstrækkeligt udbud af byggemoden jord for herigennem at bremse